

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.

Előfizetni csupán a kiadóhivatalnál lehet
B-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hírdetések a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap szellemi részére a a nyiltiltás
vonatkozó minden közzététel a szer-
kesztőség küldendő.

Hirdetési díja: 60 hasabos petitor
5 kr. — Nagyobb és többesre hirdé-
tések jutányosan csökkenthetők.
Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

Nyiltiltár garmond sora 20 kr.

B-Gyarmat, április 21-én.

Ne méltóztassanak elbinni, hogy én ezeket a sorokat írva azt gondolom, hogy ezen felazólalásompak eredménye is lehet. Sokkal régebbi íródiák vagyok, mintsem hogy az ellőlékkal kecsesgetném magamat, de hát elmondom, mert lapunk egyik felazólalását a pak-tálás mellett a szabad választás és a választási jognak nevében többen megtámadták.

Nagy és nemes volt a harag Hunniában, a miért valaki azt merete indítványozni, hogy a pártok a közeledő választásokra, az etetés, itatás, vesztegetés és más egyéb korrumpáló dolgok megakadályozása tekintetéből, paktáljanak. Igen, de akkor hova lenne a választási szabadság, jog, tisztesség, no meg a többi frázis, amit a valóságban régen elhagadt szent Dávid.

Szabad választás! Hol van a te országod? Bizony nyal nem ezen a földön. Avagy szabad választás az, mikor a pártok fő emberei föl-leptetik a jelöltet, és azt mondják: Itt ez a bot, éljen! Mert hát régen volt az divat, mikor a választók maguk kerestek embert. Sokkal könnyelműbb az, ha oda hozzák nekik helybe, még pedig olyant, a kinek pénze van.

Mikor aztán megtörtént a kikáltás, hát: Hajrá! Ki bírja jobban? Megkezdődik a szabad korteskedés, a minek valamiképen való elmulasztása szentesítőre lenne. Így kell annak megkezdődni és lefolyni a rendes diagnózis szerint. Megírni a recepteket és beadni az orvosot, nem is kerül, amely egy-egy választási időtartam alatt a sárga földig lenem iszaga magát. Hát, hogy lehetne ezt a választási jogot elejteni. Hiszen ezen az uton világos, hogy az egész körlet benne van a választási mozgalomban, vasárnaponként pedig az ivószobákban, noha tulajdonképpen a pártvezérek választanak, mert arra a jólőtre történik a szavazás, akit ők felleptettek, körülbelül előre tudván, hogy melyik jelölt fog megbukni. Hát persze, hogy a pártvezérek ezt a dolgot etetés

és itatás nélkül is elvégezhetnék egymás közt, de hát akkor hova lenne a választási tisztesség?

Benne vagyunk a komédiában, és nem birunk belőle kivergődni. Ugy orációzunk az etetés, itatás és vesztegetés ellen, mint Cziczero, de kétségbe kellene esnünk, ha valaki meghallgatná szavainkat. Teljes szívünkkel és lelünkkel meg vagyunk róla győződve, hogy a pénz választ, — noha nem mindenütt is, — azért ez epidemiáról nem tudunk lemondani, hanem előállunk és elkezdjük magunkat ámitani frázisokkal. Pedig ha van valami a mi a népet gondolkodóba ejtené, megszegyenitené, pláne kijózanítaná: az a paktálás lenne. Hadd látna meg, hogy etetés és itatás nélkül is meg tudunk lenni. A bor és pálinka vásárolt szavazatra nincs szükségünk. Ha a törvény nem teszi meg, hát tegye meg a körlet maga: azokat a tisztelt választókat, akik csak eszem-iszomért szavaztak, fossza meg az ő választási jogaitól. Ez idén nem adunk a szavazatért semmit. Ha a magatok javáért nem tudtok szavazni, pénzért ne szavazzatok. Megleszünk nélkülük is.

Ez nem a szabad választási tisztesség lehetetlenítése avagy megtagadása, hanem a magukat elárúsító választók arcza csapása lenne. Hő atyafiak! Ebben az esztendőben nem lesz pótya! És soha addig, amíg a tisztességes emberek sorába be nem álltok.

Azok az igen tisztelt uraságok járnak meg perze logjobban, kik a képviselőket pénzért szózták megvenni, mert a paktálás után abba a helyzetbe jönnek minden megye, hogy legéremesebb embereit ajándékozhatná meg a körletekkel, kik itatás és etetés után nem képesek a parlamentbe bejutni; és képességüket a haza javára érvényesíteni.

A párber megváltása a róm. katholicusoknál.

A mióta a párber kérdése szőnyegre került, egymás érik a sajtóban a cikkek, melyek tisztázzák a

helyzetet és ha nem oldják is meg a nagy és nehéz kérdést, bizony nyal egyengetik a megoldás előtt az utat.

Legtöbb cikkek eddig a körül forgott, vajjon személyi, vagy dologi teher e a párber és akik ez irányban kíváncsiak felvilágosítást nyerni, nyerbettek is és tájékozva lehetnek ma már a párber személyi vagy dologi oldala felől eléggé.

De a tulajdonképesi lényege a párber kérdésnek nem az, vajjon személyi teher e az, vagy dologi, hanem az főképp az, hogyan lehetne, hogyan kellene azt a mi mostani viszonyaink közt megoldani, illetőleg a párber megváltani.

A megváltás körül gyérek még a megoldó cikkek, pedig ez árúkégessebb mint az, hogy tudjuk, személyi e vagy dologi a teher.

A vallás és közoktatásügyi miniszter lelkéredes folyón a főpapág többször gyűlésezett és egyben Budapestben.

A párber kérdésének megoldása elodázhatatlan ma nap, hacsak azt nem akarjuk, hogy a papág független állást elvessze és ezzel együtt elveszítse azt az úrbíró befolyását is, melyről a hívőkre birta kell.

De a megoldás, épen mivel tömérék érdekét érint, annyira nehéz és kényes, hogy kívánva kívánunk kell oly módot, mely a lehető legkevesebb érdek érintése által vezet a megoldáshoz.

Ily mód pedig egyes egyedül a páspóki székek és a kanonoki állatimok intercalaris jövedelmének ki zárólag a párber megváltására való fordítása.

E jövedelmek nem egyes egyéni többé, hanem de jure, az egész katholicus nemzet, következőképt tisztán katholicus célra, tehát a párber megváltására is fordíthatók. Nem ártik senki érdekét és így fölül állnak minden személyi tekintet fölött.

Sokan azt fogják erre ellenvenni, hogy a jövedelem mind csekély. Igaz; de ha ezen a katholicus jövedelmek évenként az tisztán és ki zárólag szent földök vásárlására fogunk fordítani, melyek az egyes plébániák elidegenítésén birtokba lesznek, akkor a jövedelmek, ismételtük: évenként az tisztán és ki zárólag szent földök jövedelmek, a párber igényeket, de még idővel a plébániák alkutására is módot nyújtanak. Szerintük tehát minden egyes páspóki vagy kanonoki intercalaris jövedelem ugyanazon egyházi kőnyes, sorrendben leg szőnyegesebb plébániájának párber-aequivalens szent föld vételére lenne fordítandó.

A párbernek tisztán pénzübeli megváltása a lehetetlenséggel határos, különösen napjainkban, midőn a szőnyegség egyre terjed. Azonfelül a pénz mindig ingadozósnak van kitéve, amint ezt alaptörvények változásánál, cökkenésénél devalválásánál láthatjuk.

Az állam ha valami kedvező fordulatnál fogva elfogadja is esetleg a papág díjazását, mindig kétes

TÁRCZA.

Epigrammák.

Tavaszi nyár, ősz,
Szept a tavasz, de ha nyár, de ha ősz nem volna,
szemlők csak
Laknók jól; szánk nem lenne harapni-valók.
Őrök béke.
Háboru lesz, míg lea mástra sővargva tekintő. —
Ime, tehát az örök béke reménye his!
Társas élet.
Társas lényeknek születünk; — még mennybe se vágyunk
Senkire, ha egyedül kellene lennie ott.
Régi igazság.
Hogyha barátoknak kölcsönt adsz, többnyire hárt valos:
Ei fogod akkor a pénzt vesztelni vagy pedig őt.
Sajnos.
„Addig nyujtósunk csak, a meddig a mi tükörünk éri!”
Régi magyar mondás: ritka magyar követ.
Az élet négy szakja.
A gyermek játékokat óhaj, ideált heves ifju,
Férfi dicsőséget, kincset a győzelem öreg.
Nagyapóság.
Annyi a „Nagyapóság”, mint mennyi csillag az égen,
De „sőgor” nélkül hol van az egyszerű „nagy”?
Az új Orpheus.
Orpheusnak mikor megazdult lantja: megdőlött
A hős is. Nincsen rajta csodálai való.
Ily csendű most is van! Valahányser Emuoduk a lantja
Kéz nyikorgat, legott látni repülni követ.

Az adminisztratori rendszer.

Az 1844. évi országgyűlés befejezte után fiatal főurat léptek a magyar kormányra, kik célba vették erőlyt kifejezni a kormány utj n, minőlfogva mindazon megyékbe, hol a főispán az adminisztrációra és személyes szolgálatra nem vállalkozott, adminisztratorokat nevesztet ki, a kiknek azután volt elég utasításuk felülről, s különben is hivataluknak tartották;

a kormánynak erős pártot szervezni, az ellenzéket minden módon gyengíteni, kizemelési, hogy kik alkalmaztassanak hivatalokra, kik zárasának ol a közszolgálatról és a többi. — Ezek a megyei adminisztratorok, s az ezekkel akkor egyidejűleg kinevezett fiatal főispánok elkezdtek azonnal működni akként, hogy az ellenzék meggyőződhetett arról, hogy ők nyilvan és ti tokban mindent elfognak követni az ellenzék meggyengítésére, sőt megsemmisítésére ha lehet, főképp pedig a világos fejtű fiatal ellenzék intelligenciáját fogják üldözni, a mi miatt több megyében nagy mennyiségű panaszok merültek fel; minők következtében az országos ellenzék megindította a hadjáratot, az adminisztratori rendszer az országos sérelmek közt.

1847. évi november hóban már a választásfelirban s azután is kemény panasz emeltek az adminisztratori rendszer ellen, mely alkalommal Kossuth az adminisztratorokat Kreishauptmanoknak elnevezve kifejtette, hogy ezen rendszer a kormányt egy akarja be csempészni a magyar kormányzati rendszerbe, s ma is még a főlemben cseng azon kitétele: „az adminisztratorokat a kormány a szent levél palástja alá kívánja bebojlatni, — de én hiszem Isten, hogy e nem zetek lesz elég ereje, mi által a palást mögé buvók ottan kiugratni és addig üldözni fogja, míg a kővőlemény sűjtő karja alatt őse nem roskadnak!” — E szavakat Kossuth szőnyeki erejének és organumának egész hatalmával a szőnyeg, és felháborodás oly hangján mondotta el, mely a balligatóságban ugyanazon eszméket keltette fel.

Hosszú vita fejlődött ki, melyben sokan vettek részt mind két párt részéről, midőn Gróf Szechenyi levélzett ki székéről a melléte levő úresztérre, s két kezének bütykét újait a kockás mellény zsebeibe helyezve azon állásba tette magát, melyben valamely kérdéshez kívánt szólni. — Az egész ház, s a nyugtalan balligatóság kívánta Szechenyi nézetét hallani, s miután őt megjelöztette, Unopias csendben várta felazólalását.

Gróf Szechenyi István nem szerette a nagyfelbűvöléseket; ő a dolgokat és kérdéseket bideg értelemmel kívánta tárgyalni, noha sokszor ő sem tartotta vissza magát az epékedéstől és a csipkedő gúnytól, de

mindig az akarta, hogy a kormány és nemzet közt feszültség, sürölődés és összehőkösés ne adja elő magát és ha lehet a jó egyetértést fontatva eszközöljön ki a nemzet hasznos engedelmeyeket. — Tehát beszélt csitítólág, kicseztélő modorban, s kijelentette hogy nem helyesli, ha a követek táblája támadást intéz a kormány ellen a miatt, hogy harminczkét adminisztrator nevesztet ki ugyanazon megyébe, de kijelentette azt is, hogy vesztélyt ugyan nem lát azok kinevezésében, midőn azonnal nem halgathatja el, hogy az ő előtt is eszembe szőkk, hogy ily számban nevesztettek ki, hiszen a ki a czikotál merőn utasik, az előtt nem ritkaság, hogy nyulat lát erre is, arra is, azonban az mégis furcsa volna, ha az ember egy csapatban harminczkét nyulat látna. — Szechenyinek ezen nyilatkozata egy ropant szőnyeklat hatásával birt, peronek örömi helyeslése sja kísérte, — midőn pedig a tárgyan Kossuth végbészédét mondotta, s érveinek nyilait az adminisztratori rendszer ellen lövőldözte, azal a felkiáltással végezte: „a harminczkét czikotál nyul!” Kossuth iszonya tudott lenni a gúnyban, melyet oly hanggal fejezett ki, hogy azt babota és káromlás volt egyúttéve; — ily hangon mondotta el azon felkiáltást is, mely aztán befejezte a vitát, és eldöntötte a kérdést; a ki pedig a beszédet és a balligatóság riadalmát hallotta, meg volt győződve arról, hogy az adminisztratori kérdés többé az alsó házban vita tárgyat nem fogja képezni.

Midőn pedig az adminisztratori rendszer a főrendek előtt került, a főrendi házban megható és ünnepélyes jelenetek fordultak elő; — ugyanis első volt ki szót emelt: Gróf Vay Ábrám, Mátyásmege főispánja egy galambot nagyon szép magyar alak. Athletai magas termet, hatalmas mellét, telt izmokkal, szépen rendezett ősz hajjal, s perült fehére bajusszal, méltán érdemrenddel, mely a különben is tekintélyes főri alak jelentőségét még inkább emelte, melyből akkor még az érdemrendek ritkák voltak, a kőstudomása volt, hogy kitűnő érdemeket adottak. Gróf Vay Ábrám hatalmas barsány hangos panaszt emelt a méltóságos főrendek előtt azért, mivel ámbár ő hosszú időn át, mióta a főispáni méltóságot viseli, mindenkor magyékének aszeretét tapasztalta, a viszont ő is meggye iránt mindentor szeretettel és tiszteléssel viseltetett, mégis egy

és bizonytalan állapot lesz ez. Egyet fordul a világ, elemek kertlőnek felzárkó, amelyek minden itent megtagadhatók, mint az ep most van alkalunk tapaszalni a külföldi nem egy általán. Ami megtörténik ott ma, megtörténhet holnap itt is.

Nekünk azon kell lennie, hogy ne ideig örök biztosítsa a lelkeskedő papsg anyagi helyzetét, ha nem, amennyire ez lehető, ezek időkre. Ezt pedig csak földirtok által lehetjük, amely így ma talán levelet jövedelmez, de holnap már egy bő aratással kar potolhat mindenért. Ugy független birtok mellett független lesz a lelkeskedő papsg is, a mi gazdasági birtokaságot meg is kívánata.

Ez megváltási módja a párternek lassan lesz de bizonyosabban ezíltet vélet, mint egyelőre himn az ember.

A valódi ariszsekratia!

(Társadalmi kritik)

Emeljeket kalapot a valódi ariszsekratia előtt, mert ilyen kevés van a világban. Ez baj és ezennel megkísértés közepett, vagyival, szenvedélyeivel a őstóna preessziójával diadalmasan megküzdhet, csak az ur választottjainak adott meg Elnöki a mások hibáit, de nem nézi el a magukét, türelmeseknek lenni a mások gyarlóságait iránt, de a legszigorúbbak magunk iránt: ki az aki erő képes? Ének épen az ellenkezője uralkodik az emberek önzereitete felett: szűletés, pénz és vagyon; és ez tudomány; költészet és művészet, mind és mind a testiségük és az ember gyengeségnek szolgája. Pedig csak az igazsági ur és ariszsekratia, ki ezek fölé tud emelkedni.

Mit ér az, ha fejemet korona fed, amda benső leg oly vágyaknak és szenvedélyeknek vagyok rabja, melyek az uraságot illuzióssá teszik; mit ér, ha kincshalmazok állnak rendelkezésemre, ha azokon a lelki megelégedés nyugalmát megszerztem képes nem vagyok; mit ér, ha eztem kimagasló orias és tudomány, végtelen, de a szenvedélyek ször apró hiderere marczangol és azokon diadalmasodni nem tudok. És a mig van valami, ami feltelem uralkodik, mely leköt szabad működését korlátozza, amig emberek és a körülmények függőnek tesznek, amig eszelekedeteimet kényserítő körülmények korlátozzák a nem emelkedhetem az anyag fölé, mint a sas, hogy lelkenet a szabadság verőfényében létezzék, arról minden salakot lerázzák: addig nem lehetek az, mit az ariszsekratia csím jogosan megillet.

Csak egy emberi tulajdonság van, amely e cimmal önszerforrt: a juság; s hogy a juságot az emberi köbel minden kül behatástól megőrizhesse, arra nézve csak egy velt: lehet: a becsület!

Tiporjatosok le, törjétek önmagukban szentet, csak ott az egyet emeljük öltárlatok fölé és az emberiség boldog lesz! Amde törjétek össze ezt az egyet a állsatos fel ször más szentiség, minden ruhában és az élet mégis kárbaesett fog foglalni: mert ebben az egy szentiségben jelen van az isten, a mosás, a magvaló!

Ti koronás királyok, hatalmas fejedelemek, bűszke Crocnuok, világra szőlo bölcsek, amig nem ez előtt a szentiség előtt borultok le, amig magzatoknak faragott képeket csináltok, hogy azt imádjatok, addig uralkodástok nem lesz állást hűz a földön. Amig a vallás alapított az istent kigyokban fekete bikákban, ápi szokban és bíszekben, aranyborjúkban is szörnyetgekben keresek, addig a hit egy nagy tévedés és az emberiség egy istent nélkülöző tevélyg nyáj, de a mit a becsülettel szepitelen, ego bókában fogjuk keresni és feltalálni, ha mindennek más jelek és jelvények helyett ezen igéuk szentisége fogja betölteni a templomok felkelt, az öltárok szekrényét és az emberek szívet; boldogság lesz a népek sorsa!

Oh de hiszen most kinezva, bec-mérlve, gúnyolva, lábbal taposva, törissel korszorva van ő. A Krisztus kinezésnése igazán egy isteni jelképe annak, amit a becsülettel az istent kereső, a mosást váró emberek elkövetnek. Barbár szenvedélyeivel blőzik őt, Niccs nyugta, nincs pihenés s ha olykor egy-egy kebelben meohelyre talál, az az ember, mint a hatalmas tarsa.

alkalommal (megnevezte a papot) annélkül hogy őt megkérdezték volna, adminisztrator küldte a megyébe.

Gróf Vay Ábrahám ezen reklamációját helyesle, a rajta elkövetett sérelmet a felbátorodásokfele zaja kiérte és követte, s utána nyomban az országgyűlésnek soráról feltámaszkodik egy nagyon meghajlott sovány öreg ur, egészen borított arccal, és két kézzel a földi asztalra támaszkodva, gyenge, majdnem suttogó hangon kijelenti, hogy ő is képtelen a kormány ellen panaszt emelni a miatt, hogy noba ő Zalavármegyének főispánja, s mindig bázisai kötelezettségeket tartotta főispáni teendőit személyesen végezni, s megvéjéhez tiszteltet és szeretettel viseltetett, mégis most a kormány által, hogy az ő teendőinek teljesítésére adminisztrator nevezetett ki E meghajlott öreg főúr Gróf Bathányi Imre királyi fővárszemeszter volt, Zalavármegye főispánja.

Es ezen gyenge öreg főúrnak elég hallható hangon előadott a a megértezt becsület indulatával kísért beszéde oly hatást idézett elő, mintha a kormánypart nem számított, — midőn pedig még bíró Weuckheim Béla a főrendi ellenzék vezérének, Gróf Bathányi Lajos, az ideális gondolkodó magyar Alkibizáti Bathányi Kázmér, és Gróf Teleky László osztorzák beáradékban az adminisztrator rendszert: a halgatóság oly kifejezésekbe, háborba és felindulásba tört ki, hogy mindenki láthatta, miszerint ezen sérelmet meg nem szűnteti gyorsan a legnagyobb kormányzati hiba volna, s a legközelebbi napokban ez is terjűd a hit, hogy a kormány ez iránt az ellenzékkel egyetértésbe lépett; — azonban e közben bekövetkeztek a mártusi napok, s a serelemi politika helyett más nagyobb szabású politika lépett előtérbe.

dalmi szemei előtt hűdőt rejtgető lázadó, nem fog e földön megjelenni. És misor az arany balvány ezokra, a társadalom utcsáinak közvetlen végé járul, a becsület lesz az első áldozat, melyet kerékkel ostromoztat.

Minden másnak keletje van. Minden másnak építik a templomokat, emelik a püedesteket, diadalpompákat. Ami csillag, ami világ, az feltűnik; a parlatom szarvasatagossá a neptárság toltatása miatt ezennel ökerseztnek kapaszokának egyéniségi; ezennel ezennel futnak az arany balvány és szörnyesség szekeré után és e küzdalmakban ezennel csak telednek minden más ember kötelessége. Erény és emenség ott portálnak a tolongásban, bukott agyalok csillaglátszóknak záporából lesz a szarvasat tagot karakterszörjából a ször a bennük túrkál az önérdéknek, semmi semmi töltet nem riadó, hanem mindenféle megváltást jöztelen repogató certényeje. Ez ma a kép azokkal a halványistenekkel, melyek itélen jutalmazták a bonts felhározt szájjal toltatának a hatalmukat: fényvezető becsületre.

Feszült meg! Igenis. Ezt kiáltjotok arra, ki a becsület legeszelebbé váltását a földi dolgoknak föléje emeli, s hamisnak mond minden istent, mely nem az egymás támogatására, de egymás ellen segít az emberek!

Csakbogy az istent, a becsület Istent nem az sérti, aki imádjá, hanem aki helyette hamis isteneket alkotott, és a templomból vásárt csinált; aki azt mondja, hogy: Van szűletési ariszsekratia, van pénz ariszsekratia, van és ez tudomány ariszsekratia, csak azt nem; hogy becsület ariszsekratia is van. Ezt nem akarja látni. Nem akarja látni az erdőt a fátl, pedig a többi ariszsekratia mince, csak ez az egy van: „Ariszsekratia”! A legbóbbak uralma!

Hat buzza meg magát a szűletés, a pénz és az ész, meg a tudomány. Amért, hogy az egyik ösze gyűjtötte a kincset, a másik a tudást, még nem kö vetkezés, hogy a legbóbb legyen; ezt nem foglalja magában semmi más csak a becsület.

A becsület egy a tisztaságosatlal! A becsület nem öl, nem lop, nem csal, senki kárát nem kívánja, senki vesztésétől hasznát nem húz, senki megszorultságát fel nem használja, senki iránt nem kerlelhetlen és nem kegyetlen, senki boldogulásának útját nem állja, senkinek kénytelen nem árasztja, mindenkinek jókára, ha lehet segítje s amit tesz, a legbóbb akarat tel teszi. De amintbogy egy nemely tempium homlokzatán a tisztaságosatlal ragyog, de törvényeit a tempium boltozó alatt imádkozók közt senki nem követi, hanem azt hiszi, hogy imádkozásával az Istenis meg esalhatja és mintbogy a becsülettel minden embernek a nyelvén forog, az emberiség már jelentőségét csak alig alig ismert; hanem adja a szűletési a pénz vagy az ész ariszsekratiát, hogy ezenképpen valahissa meg a hagyományt, az egész emberiséget s így saját magát: amely esaladásnak gyümölcsét attán közösen él vezetik, azért vagynak oly boldogok!

Hat félre a csalással és ámtással: Ne csalja magát és a világot senki, hogy ő ariszsekratiának szűlo telt, vagy hogy pénze, esze vagy tudománya teszi azzá: mert ez mind nem igaz! Csak a becsületesség teheti azzá, egyéb semmi!

Ez képviselje az igazi, az egékből nyert koronát, a lélek bűszkeségét s az ember becsület; eszszegerezetek az alfoftele és nem fog becsületet soha megkísértetlen a gonosz; ez legyen a talizmán és védő lesznek mind den erősebb betegsége ellen! Ez a legnázább út s ezért érdemli meg a legnagyobb tisztelést, ki le nem teved róla s csak annak az oszlopnap vanórk isteni fénye, mely ez előtt az út előtt ragyog. A többi esaloka személszaprátás, aranyozott szupidai dekoráción és öltözet, mit az út ször előtt semmi értékkel nem bír a boldogság után vágó emberi lelket pedig kie légiteni nem tudja. Haem ami téged ezen a földön túrolumel, a túlvilágon névtelenséggel kecsgetett: az csak a becsületesség érzése lehet, és semmi más. (F)

Ipar ügyek.

A b gyarmati iparistület elnökségének Gyúrký Pál nözabó által f. hó 20-án következő pansza emeltetett: Van e tudomása az iparistületnek arról, hogy Fischer Heurik helybeli divatár a nözabóságra (a mely iparág az 18-4. XVII. t. ez. értelmében képvis téhez van köttve) iparigazolványt nyert, a mit a jöhi szonú közönség tudomására a „Nográdi Lapok” 14-iki és következő számaiban a hirdetési rovathoz nyilvánossan szűltetett és hozzá egy budapesti első erég nek nevélt használja esalbitást, ezen hírdetése vonat kozólag Gyúrký Pál ur a következő eredeti levelet kéri a „Nográdi Lapokban” közlétem:

Budapest, 1887. ápril 15-án

T. cz. Gyúrký Pál urnak

Bálszaga Gyarmat.

Venatközleg, folyó hó 15-én kelt hangon becsa soraim, van szerencsém tisztelgetni, miszerint a „Nográdi Lapok”-ban Fischer Heurik által megjelent „hirdetésben” asont tetel, hogy egy kasszagot ki Budapestén Átsal mint első szabadszóna volt alkalmasa, anél is inkább áletti nyeresémenyi, huzagolásokqlykanyitja, mostan az halhatok felbátorodás iteltartása alatt egyetlen, egy nem szarvasatag sem volt ésség mánapok, csak szarvasatagokban sem volt egyet is alkalmasa, melyet becsület szavunk és szarvasatagok töltetett hűltelisést.

Ats és tarsal.

Addig is, mig ezen ügyet tévényes nton az 1-4-iki iparistületighez áttesszük, esze is felvesszük tezt. Szerény Gábor főszolgabíró n fizyalt és hisszük, hogy mir egyszer szerelmünk osszatit fognak nyerni.

L. sonczí kiáltás. A b gyarmati iparistület és iparos ifjuság egyetkeztel első mozgalom indult meg a lozonai kiáltás nygében, kommerell Gyula elnök és Fabry János ifjuság elnök által mindent elavottak, hogy b gyarmat városának iparos segédei és tanácsosa a kiáltáson méltóan képviselve legyenek, jelenjünk,

hogy már eddig 40 segéd és tanács 50 darab moe hadarabbal írta alá a bejelentési ívetek. A szállítási költségek fedezésére nézve az iparistület elhatározta, hogy loyban esekely beletti díjmentelt az iparos ifjuság egyet beleségében május hó 15-től kezdve becsület 17-ig a tárgyakat ki fogja állítani a mire már előre is felkérjük a nagyérdemű közönség szíves tá mogatósát.

Kommerell Gyula,
ipart elnök.

Erdékes régi rendeletek.

I. A dohányzást tiltó rendelet.

A XVII. sz. században eredeti volt a dohányzást tiltó rendelet, mely ekkép hangzik: „mivel hogy a tabaka és dohánynak vetése a kert és mezei vetéseknek egy a gyümölcsöt fűznek és méhüknek is nem kevés kárával érteket meglelti, arra való nézve mind ezeknek elhatalósítása okért, egyenlő akarattal elvég zódott, hogy az mai napigott fogva ezután senki a kertekben és baktában dohányt ne merészellen veteti, indot: penigben valaki contra statumum processus vetet, vagy vetettár, in eo casu comperto rei veritate elplántált dohányt kizagattatik és irattatik, azokivmi büntetést totten quates 12 forint minden kezvelem nélkül kompetens bírja által rajta megvetetik. Azokivmi minthogy az példák leven az nemes státus előtt, hogy a fűstő dohány által nem kevés helyek, faluk és városok égettöttek el, ennek is elhatalósítása nézve az mai napigott fogva ezután tottes quates 12 forint büntetés alatt fűstő dohányt a városon, s: utcákon, ve házban és akoron senki ne merészellen szönyia, bolott penigben valaki rajta tapaszaltatik, infallibiliter kompetens bírja által az usgirt 12 forint büntetés megvetetik rajta, ha pedig pénze nem lésson, valahogy sor rajta tapaszaltatik, az parcos keményen megcsapattatik”.

II. Az imádkozást parancsoló rendelet.

1639-ben a törökkel vívelt szerencsétlen háború idejéből a városokban következő rendelet tettett közzé: „Hogy a keresztényeségek isten adjon a pogány török ellen győzedelmes legyvert, dőltá: négy órákor midőn harangzás hallatik, kik ott, a hol vagyon, térdre esvén 5 másyánkot és annyi évszázegy Máriát mondjon. Mindzen boldos ges parancsolat ellen sokan tapaszaltatnak, hogy nem bogy imádkozának és térdre esseknek, sőt szűvegket sem veszik le. Arra való nézve az toktetés és nemes státusoktól erősen parancsolta ik, mihelyest négy órákor dőltut a harangszót minden templomoknál hallják, kik akárból legyen is, térdre esvén áhatatosan imádkoznak, hogy isten elő szent fűsége az pogányeségek legyvertet szegyenisse meg, s legyő győzedelmese az keresztényeség: az kik ellenben fognak tapaszaltatni, az városi kirendelt mskatárosok által ha jól megveretnek és oldalon bókölletnek, magoknak fogják tulajdonitaini.”

III. A tűzszóda csapó mi dírt ellen is volt szűro rendelet.

Még a legutolsó kis város helye is ez időben az új dírat szerint öltözött Szep ábronsos szoknyát, flégonas fűkötő, akorra kalapot, mint egy vankerek, turnor (bafum), törözy magasságn hajszit, s karján kedves kis mopez kuryát hordit. A csaf dívatot még az előljúságok is megokalták és 17-5-ben minden templomban kiírdetett, hogy akik a fej tetejére epült flégonákban, turnorban és estragón kalapban mernek bírnily ra guak legyeknek is a szűroik áldt azonnal kivezetetnek, a kivégott rubában megjelölő nőkre pedig a szűroik kezdőt fogak teríteni. Ugyanakkor el tiltottak a vált és mellűző használata is, mivel a nő nem egészelegre és szep formájára nem kis hátrányosul van.”

Választási mozgalm. B. Gyarmaton Benierky Árpád mellett erős mozgalom indult meg. Az ápril 14-iki conferentián megválasztott 12 tagú végrehajtó bizottság ápril 20-án tartá első ülését: a b. gyarmati „Népbank”-ban” Reményffy József ur elnöklettel. Az alkalommal elhatározottak, hogy a választó kerület közlegeibe küldötteségek menesztettek capacitálás végett. Benierky úr, mint értesítünk ápril hó 26-án bejön a szűrovárosba s maj 1-én fog programbeszédet tartani: Erdékeben a következő plákát jónk láttá a bíróság kibocsájtani: „Szabadság, egyenlőség, testvérség!” Felhívás a választó pörökhoz Polgárársák! Közvetlenül, hogy Nográdvarmegye b gyarmati választó kerületébe a szabadelvű pirt képviső ő jelöltet nem állit.

Itt az idő, hogy használ függetlenségét és önállóságot egy lépéssel bár előbbre vigyja.

E czélból sorakozzunk, és a kedvezően kínálkozó alkalmat megragadjuk, jelöljünk szűroik sugallata szerint ezen részöl alá tartozó képviselőt.

A választási mozgalom ország szerte megindult, illő tehát, hogy mi sem maradjunk tetlenek; ennélfogva a B. Gyarmaton ezen czélból alakult szűroikből közt bizottság nevében felkerjük a választó kerület polgárait, hogy a kik a fönt szűro elvett osztyák és házaik javát szűroknak hiszik, a képviselő kijelölése czéljából és esetleg elvett és programon beszédje megfigyeltatása végett folyó 1887. év május hó 1-én dőltután 3 órákor B. Gyarmaton a választó, kedvezően elvett esztében a nyári szűro helyiségben mind szűrobanban megjelölten szűrokedjenek.

Kelt B. Gyarmaton, a függetlenségi párti végre helyő bizottságának 1887. ápril 20-án tartott ülésében.

Reményffy József, bizottsági elnök.

A szűcsényi kerület tradíciójához híven ragaszkodva, Szűcsényi Pál úr melle öleselűltet keres Mint értesítünk ezen halálátalan szűcsényi Póter Sándor úrvél n vallatkozunk.

Micszath Káman ügyeuk úr is kap kerületet

